

Reisverslag PolMarCo reis Dinant 2007 (9 t/m 12 oktober 2007)

Dinsdag, 9 oktober 2007.

Het is weer zover. Een kleine week met een bus vol mannen (oké, er waren ook een paar vrouwen aan boord) op stap. Weer een brouwerij bezichtigen; weer dezelfde buschauffeur en weer naar Duitsland..... Nee; vergissing. Inderdaad dit jaar naar België; maar volgend jaar weer vertrouwd naar Duitsland. Weer met Izak; weer alles tot in de puntjes geregeld; weer Waarom dan toch weer meegaan? Omdat het elke keer weer gezellig is; omdat de buschauffeur netjes rijdt; omdat Izak en z'n maatjes elke keer weer een aantrekkelijk programma presenteren; omdat het niet te duur is; omdat

(vul je eigen reden maar in).

Dit jaar dus naar Dinant. We verzamelden in alle vroegte bij de opstapplaatsen bij het regiokantoor in Arnhem en bij het politiebureau in Doorwerth.

En met de geruststellende mededeling dat ik de komende 50 jaar niet weer gevraagd zal worden voor het maken van een verslag van de reis verzocht reisleader Izak mij dus om één en ander te noteren.

Korte tijd na vertrek richting het zuiden had buschauffeur Rinus een paar mededelingen.

Omstreeks 08.00 uur in de ochtend doet Izak z'n welkomstwoordje. Ook vraagt hij een kort moment van stilte voor de afgelopen jaar overledenen: Hennie Breman en Piet Romijn.

Izak is blij dat de bus weer vol zit en hij hoopt dat we met z'n allen vrijdag weer gezond zullen terugkeren. Verder vertelt hij dat vanwege de lage waterstand de geplande bootreis op de Maas niet door zal kunnen gaan; in plaats daarvan zal Bastogne bezocht worden. Als hij dan ook nog vertelt dat we dankzij de sponsors zo'n 25 euro korting per persoon genieten is er dan ook niemand die over de geannuleerde bootreis klaagt.

De eerste stop is bij een Mc.Donalds t.h.v. St. Job in 't Goor. En als we daarna weer verder reizen is er – om de tijd te doden - in de bus een bingo voor de liefhebbers.

Na een kleine vertraging zijn we om 12.15 uur bij **luchtmachtbasis Offenbach in Florennes**.

Gerekend vanaf het moment dat voor de meeste vanochtend in alle vroegte de wekker ging, is het inmiddels hoogste tijd om eens wat te eten. Dat was dus het eerste onderdeel van het programma daar. Sommige collega's spraken me speciaal aan om in het verslag te vermelden dat deze lunch pico bello was.

Na het eten konden we een F 16 in een hanger van heel dichtbij bekijken. Toch wel apart om dan bij zo'n bijpassende F16-bom het prijskaartje van 400.000 euro te zien hangen. En voor dat bedrag heb je er maar één. Daarna werd de flightsimulator bezocht. We kregen een goede uitleg en o.a. doordat het beeld je grotendeels omringde leek het allemaal heel echt.

Een halve dag met de bus rijden en nu krijg ik toch wel een vakantiegevoel; alles gaat nu in 't Frans en men verstaat opeens geen Nederlands meer. (of vertikken ze het om Nederlands te spreken ?)

Op het terrein van de luchtmachtbasis is ook nog een **spitfiremuseum**. En het leuke is er loopt een oud baasje die persoonlijk in 5 jaar tijd die grote spitfire die je aankijkt als je 't museum binnenkomt, gerestaureerd heeft. Hij vertelt ons dan ook nog wat leuke wetenswaardigheden.

Na de bezichtiging gaan we met de bus verder richting Dinant. We komen er om 16.45 uur aan en hebben eerst tijd om de koffer uit te pakken. Omstreeks 19.00 uur hebben we in het restaurantgedeelte van het Casino naast het hotel het diner. De patat met gare kip in een soort spaghettisaus smaakt goed en de eerste dag kan tevreden afgesloten worden.

Sommigen praten nog wat na en anderen drinken gezamenlijk een glas.

Morgen kan er uitgeslapen worden; we vertrekken pas om 09.30 uur. Ook wel een keer lekker.

Woensdag, 10 oktober 2007.

De dag begint met een goed ontbijt in het Ibishotel. Daarna een kort busritje en vervolgens met de kabelbaan naar boven, naar de bekende **Citadel**.

In de kleine cabine van de kabelbaan blijken maximaal 17 personen te mogen. Als je bij zo'n aantal dan ook nog het type Sondermeijer & zoon hebt..... nou dan kun je wel nagaan dat we buik aan buik stonden en als een kudde makke schapen staan we stokstijf te bidden dat we heelhuids boven aan komen. Gelukkig knapte de staaldraad niet. Boven is er weinig uitzicht vanwege de grijze lucht, maar een grappig sprekende gids geeft ons een rondleiding, waardoor het toch de moeite van de angstige kabelbaanreis waard was. De gids spreekt de H niet uit en heeft het over ollanders en een opaalbrug; wel grappig om te horen.

Aan het eind van de rondleiding door de Citadel was er een soort schuine wand. Het voelde alsof je dronken was als je er liep en het zorgde voor veel lol.

Na een kop koffie gedronken te hebben kon je omstreeks 11.45 uur naar beneden om in het centrum van Dinant inkopen te doen. Boven op de Citadel was er eerst nog een lekker vers stokbrood voor de liefhebbers.

's Middags ontmoeten we elkaar bij de **grotten van Dinant**. Een gids neemt ons mee naar beneden en ook hij praat weer grappig Nederlands. Ondanks dat diep onder de grond de mooiste beltonen van mobieltjes van zich vervelende collega's klinken blijft de gids beleefd en zich inspannen om de groep volwassen kerels het verschil te vertellen tussen stalagmieten en stalactieten.

Daarna gaan we met de bus naar een piepkleine **bierbrouwerij: "Caracole"**. Bij binnenkomst zie je allemaal spinnenraggen aan het plafond hangen en het is er net een sauna. De biertonnen zijn niet voorzien van een deksel waardoor er allemaal dampen opstijgen. Een dame die vertelt dat ze voor het eerst een rondleiding geeft en daarom twee wijntjes van tevoren heeft genomen wijdt ons in de geheimen van het bierbrouwen in. De bierketel wordt nog gestookt met hout en zodoende werkt de 2 man personeel dan ook in ploegendienst om het vuurtje gaande te houden. Ook beschikt men er over een freelancer. En dat was dan het gehele personeelsbestand van de brouwerij.

Na de rondleiding komen we in het proeverij lokaal. Per vier personen is er telkens 1 flesje bier om te proberen. Mooie namen als Nostradamus (9 %) gaan aan ons voorbij. Vervolgens kan er tegen betaling verder gedronken worden. Gekoeld kost een flesje 2,50 euro en om mee te nemen heb je er vier voor €5,00. Dus de slimmeriken onder ons kochten bier voor "gebruik elders dan ter plaatse". Was wel zo goedkoop. Na afloop was de voorraad met kartonnetjes met vier flesjes meeneembier bijna op en de koelkast met het dure gekoelde bier zat nog goed vol!

Om 17.50 uur gaf Henk Slots het signaal dat we terug naar het hotel gingen.

Onderweg in de bus vertelde Izak dat we een nieuw record hadden gevestigd. Stonden tot nu toe de militairen met 315 liter bier boven aan. Onze groep had, inclusief enkele literflessen voor thuis, in totaal 327 liter bier weggespoeld.

Donderdag 11 oktober 2007

Vanmorgen waren weer dezelfde mensen te laat aanwezig in de bus; ach, wat geeft het, het is vakantie. Na een ritje kwamen we aan in Marcinelle. Daar is een **mijnmuseum** gevestigd. De naam **Le Bois du Cazier** hadden de meeste nog nooit van gehoord; maar later bleek dat deze mijn vanwege een mijnramp destijds, heel bekend is in België. Izak had geregeld dat we een half uur voor openingstijd konden beginnen met de rondleiding; maar omdat de gids er nog niet was konden we eerst een beker koffie uit de automaat drinken.

Daarna werd de groep in tweeën gesplitst en kregen we een interessante rondleiding over het terrein. Onder de grond gingen we helaas niet. De gids sprak weer grappig Nederlands en gaf veel informatie over de mijnramp. Ook was er nog een complete glasblazerij in het grote complex aanwezig. Dit alles kon na afloop van de rondleiding nog in alle rust zelfstandig bekeken worden. Vervolgens ging de reis naar de **Abdij van Maredsous**. Binnengekomen moest er eerst maar eens gegeten worden. Het zelfgebakken brood vulde goed. Een soort volkoren boterhammen met ham of kaas. Eigenlijk hadden we gereserveerde plaatsen, maar aan de gezichten van de bediening te zien, hadden ze niet echt op ons gerekend.

Na het eten kregen we een rondleiding over het complex door een vrouwelijke gids. Als opwarmertje begon ze bij de ingang van de kerk ruim 10 minuten over drie stenen beelden te vertellen. En om ons bij de les te houden stelde ze ook nog geregeld moeilijke vragen aan ons. Dit wordt een zware middag zag je sommigen denken. Maar goed, we leerden wel waarom kerken richting het oosten worden gebouwd en waarom er maar 1 datum op het doodskruis van de monniken staat. Ook was wel leuk wat ze vertelde over het jaar 1000. Omdat toen de wereld zou vergaan gaven de mensen al hun bezittingen aan de Abdij om voor hen te bidden. De Abdij werd op deze manier stinkend rijk; de rest van het verhaal weet u (de wereld verging niet) Voor zoveel informatie had deze gids wel een presentje verdiend en Izak maakte haar dan ook blij met een echte onvervalste politiesticker en politiepen. Izak gaat trouwens elke reis met ons naar de kerk; vorig jaar de Dom in Keulen (die wel een stuk mooier was dan deze). Het "kerkbezoek" liep ruim een uur uit. Sommigen vonden het interessant en enkelen haakten halverwege af en gingen richting de bus. In ieder geval weer wat bijgeleerd. Deze gids sprak in ieder geval tot nu toe het beste Nederlands.

Daarna met de bus weer terug naar Dinant-city; alwaar gelegenheid was om te winkelen.

Omstreeks 18.00 uur werden we verwacht in het restaurant van het Casino.

Na het drie gangen diner gingen we naar de speelzaal van het Casino. Eerst kregen we een globale speluitleg waarna al snel de eersten hun geld verloren. Vervolgens was een ieder vrij om z'n verlies nog groter te maken. Heeft er iemand van de groep gewonnen? Nog niet eerder een Casino meegemaakt waar de bank zo vaak achter elkaar de goede kaarten trekt en het balletje zo vaak achtereen op dezelfde kleur komt. Als troost was er een gratis drankje van de zaak.

Vrijdag, 12 oktober 2007.

Vandaag staat **Bastogne** op het programma. Volgens planning verlaten we het hotel en omstreeks 09.55 uur zijn we al bij het historisch centrum. Alles is nog stil en verlaten. De deuren zitten nog op slot. Dan eerst maar het grote stervormige gedenkteken beklimmen.

Het uitzicht is nul komma nul vanwege de weersomstandigheden. Maar gelukkig is het monument op zich de moeite waard. Inmiddels is het historisch centrum geopend en binnen kunnen we individueel met een apparaatje dat een gesproken uitleg geeft, het geheel bezichtigen. Ook draait er een zwart/wit film waarop te zien is hoe het er tijdens de oorlog met de Duitsers aan toe was gegaan. Er is veel gevochten rond Bastogne.

Na afloop eten we nog een (stok-)broodje gezond bij de bus en omstreeks 12.30 uur rijden we via Bastogne-centrum richting Nederland, naar huis.

Onderweg wordt om de tijd te doden weer bingo gespeeld. En of het toeval is of geluk veel prijsjes komen bij dezelfde personen terecht.

Via de Midden Peel Route rijden we naar Heelsum. Dat was een hééééle lange tocht.

En ondanks dat we niet de snelste route reden kwamen we eerder dan verwacht bij de chinees aan. Vanaf 17.00 uur konden we genieten van een **chinees buffet**.

Het was heerlijk en er was ruim voldoende. Karel van Seventer, een medereiziger die voor het eerst mee was, hield nog een keurige toespraak en bedankte namens ons allen de reisleiding.

Zo dicht bij huis kregen sommigen tijdens het nagerecht ineens erg veel haast en toen de bus richting Doorwerth en Arnhem reed werd er dan ook prompt vergeten mij mee te nemen.....

Gelukkig was e.e.a. snel d.m.v. een telefoontje geregeld en toen ik de koffie op had kwam m´n vrouw er al aangereden om me op te halen.

Het was weer een mooie en gezellige reis.

Volgende reis weer naar Duitsland (naar Karlsruhe). We zien en spreken elkaar dan weer.

Ruud Pasop
5 januari 2008.